

بررسی تاثیر بعد اجتماعی در بازسازی و نوسازی ساختمان های مسکونی فرسوده در ایران از دیدگاه توسعه پایدار

میترا لطفی^۱، روح اله طاهرخانی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد عمران-مدیریت ساخت، موسسه آموزش عالی البرز Mitralotfi0462@gmail.com

۲- استادیار دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین Taherkhani@ENK.ikiu.ac.ir

خلاصه

در سال های اخیر مساله ی ساختمان سازی تاثیرات فراوانی بر موضوعات اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی گذاشته است، به همین جهت یکی از اهداف کنونی صنعت ساختمان کاهش تاثیرات منفی بر مولفه های توسعه پایدار اعم از اجتماع و اقتصاد و محیط زیست، ضمن افزایش عمر ساختمان ها است.

با توجه به افزایش مشکلات در زمینه ی ساخت و ساز در جهان ، سامانه های پایدار و توسعه پایدار از جمله اولویت های سیاسی کشورهای در حال توسعه از جمله ایران است. ایران با توجه به مشکلات کنونی در در صنعت ساخت و ساز نیازمند اجرای راهکارهایی برای حل مشکلات در زمینه بازسازی ساختمان های مسکونی با توجه به سیاست های توسعه پایدار می باشد. موضوع توسعه ی پایدار در زمینه ی بازسازی در جهان موضوع جدیدی نیست ، اما در کشور ما نیازمند تامل و سیاست های جدید در گرو استفاده گسترده وکلان از آن می باشد .

فرآیند بازسازی می تواند به صورت یک ظرفیت تلقی شود که باعث اجرای فاکتور های توسعه ی پایدار شود و در نهایت امر یک ساختمان سنتی بر اساس فاکتور های توسعه پایدار خواهیم داشت .

هر چند مفهوم توسعه پایدار به قدر کافی روشن است لیکن تفسیر و تعریف واقعی توسعه پایدار مباحث زیادی را در خصوص مدل های پیشنهادی جدید توسعه پایدار اجتماعی و مدیریت آن، بوجود آورده است، با این نگرش ولزوم کاهش مشکلات، ایجاد ساختمان های سبز و نوسازی و بازسازی ساختمان های فرسوده بر اساس اصول توسعه پایدار با توجه به مشکلات زیست محیطی و اقتصادی و اجتماعی که وجود دارد برجسته می شود. در این تحقیق ضمن معرفی مساله توسعه پایدار ، مزایا و ضرورت اهمیت آن و بعد اجتماعی نوسازی به طور اجمالی بررسی می شود و در نهایت بر اساس فاکتورهای ذکر شده در تحقیقات پیشین و نظر مهندسين صنعت ساختمان و با استفاده از پرسشنامه ذکر شده، زیر فاکتورهای بعد اجتماعی ارائه و طبقه بندی گردیده است.

کلمات کلیدی: ساختمان سازی، توسعه پایدار، نوسازی، فاکتور اجتماعی، ابعاد و شاخص ها.